

"יסוד הכבוד בין בני זוג"

הטוב ובין הרע, שהוא מרום ומשבג את האור החי, השבוי במעמק הרע, ומשלב הכל אל הטוב. מכל ארוח רע כלאיyi רגלי למן אשمر דברך, ממשפטיך לא סorthy כי אתה הורותני.

7. העמק דבר על בראשית פרק ב פסוק יח

עשה לו עזר כנגדו. משום שהאדם אין טבע מינו באופן אחד. כי כל המודות וכל הבוראים כוללים בו. וזה האדם טבענו נטה לזה האופן. וזה האדם להיפך. ע"כ יש לעשות העוזר שהוא האשמה רואה לכל אופן שהוא בא באיש. והיינו כנגדו אין שהוא נוצר לעזר תמידי לפי תוכנותו. (וכיב"ז להלן לע"ג יב ואלכה לנגדך יע"ש) (זהו לפי פשוטו).

ומדרש ידוע בפירוש"י זכה עזר לא זכה כנגדו. אמנים גם לפ"י הדרש אינו כמשמעותו שתהא נבראת כדי לצלערו. ואין משמעו בלשון ה' עזר כנגדו. שהוא או עזר או כנגדו. אלא הכוונה שהניגוד יהיה לעזר שהרי מי שהוא כעסני ורגפני אם אשתו תהא עוד מסיעתו לך. ע"ג שבשעת הרוגז הוא נהנה מזיה והוא לו לעזר. אבל אח"כ שסר הרוגז יש לו צער הרבה מזיה שהוסיפה אשתו אש ועצים והרי היה כנגדו. משא"כ אם תהא מגנתו מתחלה ותשך כמתנו ותפיס אוטו האדם שהוא מרוגז עליי ע"ג שנראית באותה שעשה שהוא מגנתו. מ"מ היא העדר האmittiy שאין למללה הימנו. וכן מי שטבעו שמחם ביותר וכדומה בכל המדות. וא"כ הפוי עזר כנגדו במה שתהיה מגנתו תהי לעזר. וח"ל הויספו שאם זכה נשאר העיקור עזר הינו במה שהוא מגנתו מתחלה. ואם לא זכה נשאר העיקרי כנגדו במה שהוא עזר מתחלה והוא מסיעתו לכל רוח רעה שעוברת עליו. ואין לך כנגדו גדול מזה):

5. בעל הטורים על בראשית פרק ג פסוק כ

(כ) ויקרא האדם שם אשתו חוה - על שם שמה. וזה שאמרו (קידושין מט, ב) יו"ד קבין שיחיה ירדו לעולם, תשעה נתלו נשים:

6. אורות הקדוש / Shir ושייח - עג

הבדל בין דבר קדושה לדברים בטלים הוא רק יחושי, לפי השקפותנו המוגבלת. אפשר לה להשתקה שתתעללה עד כדי הכרה וציר פנימי של מקוםן של כל הדברים, אל תהי מפליג לכל דבר, שאין לר' דבר שאין לו מקומן. כשיגדל הכח של כבוד הבריות, כשהאל תורי בז לכל אדם ימצא את מקומו האמתי בח'ים, אז ימצאו גם כן כל הדברים את מקומם, וכל הדברים הבטלים יתעללו, יצאו מכלiarו, ויבאו לכל בrho.

יסוד השיח, מדתו של יצחק, העומדת למעלה גם מדרגת Shir, שוויא יסוד התגלות קדושת ישראל, Shir אל, שכל, יכולת, רצון, שהוא למעלה מזמר, החובק רק את ההמשכות של השיר, ולא את עצם מקוריותו, במקום שכל בא ذכרון, במקום יכולת בא מהשבה, במקום רצון אדיר, הממולא או השכל והיכולת המוחלטה, בא רצון קלוש, שהוא מתחיה רק מהשפעת הזכרון, של העבר, והציר לחשוב על דבר אידיאלי היכולת, בתשות כח, באפס כל גבורה להגשים, להוציאם אל הפועל.

אבל גם הרצון הוא רק סעיף קטן מעץ החיים כולל,
והעתיד הולך להקראת התהווות החיים בשלימותם,
בתתעללות כל החול אל הקודש, כל הבטול אל הנשגב
והמרומם מאד. עכשו תורה נתתי לכם, לעתיד לבא חיים
אני בוטן לכם. זהו יסוד שיח, שכל, יכולת, חיים, מכל
מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחת לוי, אבל ההדרכה אל
עללה רוממה זו היא בנצחית הדרך המCSI, המבדיל בין

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סבב

תנו רבנן האוחב את אשתו כגוף והמכבדה יותר מגופו והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה והמשיאן סמור לפירעון עליו הכתוב אומר ידעת כי שלום אהלה.

2. רמב"ם יד החזקה הלכות אישות פרק טו

(ט) וכן ציוו חכמים שייהי אדם **מכבד את אשתו יותב מגופו, ואוהבה כגוף;** ואם יש לו ממון הרבה, יעשה בטובתה כפי הממון. ולא יטיל עליה אימה יתרה; ויהי דברו עימה בנחתת, ולא יהיה עצב ולא רוגז:
(כ) וכן ציוו חכמים על האישה **שתהא מכבדת את בעלה ביתור מדי,**

3. משנה מסכת אבות פרק א

(ה) יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר, כי ביטר פטוט לונחה, והוא עכבים בפי ביטר, **ואל תרבה שיחה עם האשה.** באשתו אמרו, קל ית מיר באשת סברו.

4. אבות דרבי נתן פרק שביעי

(ג) דבר אחר) אל תרבה שיחה עם האשה כיצד בזמן שעדים בא לבית המדרש ולא הוי נוהgan בו כבוד או שערער עם חברו אל ליר ויאמר לאשתו לך וכך ערערתי עם חברך לך לך אמר לי לך וכך אמרתי לו מפני שבוזה את עצמו (ובוזה את אשתו) ובוזה את חברך ואשתו שהייתה נוהגת בו כבוד עומדת ומשתקת עליו כיון ששמעו חברו אמר אוי לי דברים שבינו לבני הילך ושחן לאשתו ונמצא אותו האיש בוזה את עצמו ואת אשתו ואת חברו: